

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1901-1921 - 91

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Brynäsavst 1 Aug. 1926.

192

Älskade!

Det är inte ofta, som jag
inte har något att tacka dig för, när
jag skriver. Och nu är det dessa sköna
sommrveckor hos dig, älskade. Det
är alldeles orätt av mig, men jag måste
säga det ändå, att jag känner mig
nästan mera hemma hos dig än i mitt
egit hus. Och det är därför, att du låter
mig få njuta av allt, som om det vore
en självtalad sak, att allt står till för
förgänt. Ja, tack, älskade, för alla stunder
hos dig, för all vila, all god traktering,
allt, allt! Du står för mig, när jag ser
dig för min inre öga, så rörande, att
tårarna bara rinna. Jag vill, att
alla vore lika tacksamma som jag.

I dag är den stora festdagen hos
dig. Hoppas, att den är lika strålande
vacker som Söndagen här, och att alla
bli så lyckat, som du har avsett det
att vara.

Så skall jag till bebring för denna
avresande gåstär berätta, att 11-tåget
utgår från Summe. Tänke, om du hade
dröjt kvar vid stationen! Jag väntade
och väntade på, som jag trodde, ett
ankommande tåg från Torshy. Till slut
gick jag ut på planen och uppströket
länge bort till höger ett litet tåg, det
människor strömmade. Nå, denna gången
gick det bra, därför att vi måste vänta
det vackra tåget från Nil, som var så för-
senat, att vi inte hannade Summe förrän kl. 12!!

Sedan körd de i rasande hastighet
 så att vi kommo till Kil 5 min. före Falu-
 tågets beräknade avgång. Men där måste
 vi sitta 30 minuter och invänta det norska
 tåget, så att allting gick ju bra. —

Jag måste berätta, att i Västra S.
 var det också en eto myllor av badgäster
 frist rekognoscerande, och eto adjöner
 och kunnande och "ja, må de leva" vid
 tågets avgång. In i min ensamhet stordade
 till först ut en norska med eto "Kuddskjed",
 "må jag få stå her"; så måtte den ha
 väskat något utifrån, ty hon gjord helt
 om och stordittade på mig. Så kom det:
 "Kuddskjed, det er da ikke de Engestrøf?"
 "Nej", svarade jag helt blygsamt, och
 så rapporterade hon det utåt till de intresserade.

Att här ses så ostuderat ut på
vägen och skogstigar mot vår Maria
brukade jorden sjukt och särskilt nu,
när jag kommer från den välvärdade
Dorran med sina jättni släker.
De trädgårdar har Naima föga heder,
men det är nog inte så lätt att få lov
från Maria att tulla buskar och träd
m. m. I går slog Naima ihjäl en väldig
kuggorm i själva trappan nedanför
verandan. Och i skogen är det mycket
ormar och i är är de "så asga", säga
blåbärsplockarna.

Arrendatorn har inte råd att leja
annan hylls än 3 småpojkar, ungefär så
stora som Gunnar på Mårbacka, som springer
och ropar på gården utan lov, för bara maten.

I morgon skick Maria en kaffers för de tre kusinfamiljerna, S. v. S. disponeraren med fru är uppe i Fjällnäs, dit de i öfsegn farit per bil, men frk. Sandström och de största barnen komma.

På Grycksbo ha de en lastbil, som varje söndag hela sommaren varit utlygd till turistresande arbetare. Utom såten är den vid regnviden försedd med inflett örn chaufför som till presserningar för passagererarna. För en söndagen var den ändå till Säter. De ha måst skaffa dubbla chaufförer, för att den ordinarie må kunna få några söndag ledig. Jag skall försöka få reda på vad bilen kostar och av vad slag den är.

Tack för läret av "Hauderens
Lofve"! Den är väl samtidigt som
Korsband. Mycket förgämligt skrivet
tyckte jag den var.

En timme nog inte läsa några
längre brev i dessa dagar. Jag
slutar därför, med tusen sinna
tusent värma tankar på dig. Du
får inte tro, att jag på gamla dagar
blivit så förhärdad, att jag inte
vill öppna mig för sådana vyer som
Yogas. Jag försöker att fatta dem, men
tro, att det inte är möjligt med ord
uttrycka det, som har trängt in och sagt
sig fast i sinnet. Mycket är det inte, men
dock något. Din
JL-g.